

Mezitím jsme připravili materiál potřebný k hladké přípravě betonové směsi podle projektu. Jednalo se o 4 t jemného bílého písku, pro který jsme jeli do Kaznějova, 1,5 t bílého cementu v pytlích, 50 kg pigmentu (titanové běloby) a 10 l superplastifikátoru Sika.

Na den betonáže jsme si najali autodomíchávač, který přijel naplněný potřebným množstvím vody a hrubého bílého kameniva. My jsme pak pomocí plošiny na traktoru ručně přidali do autodomíchávače další potřebné materiály. Během míchání jsme v ručním kolečku kontrolovali kvalitu směsi. Hotovou betonovou směs jsme následně pomalu za stálého hutnění ponorným vibrátorem ukládali do bednění. Důraz jsme kladli na dokonalé propojení ukládaných vrstev a na odstranění vzduchových bublin, aby vznikly dokonalé povrchy.

V bednění jsme beton ponechali tři týdny. Odpařovanou vodu jsme doplňovali na povrch betonu mokrou štětkou. Po odstranění bednění a před vlastní instalací na určené místo jsme beton ponechali ještě tři týdny „zrát“.

Přestože si troufám říci, že na našem statku zvládneme téměř cokoli, postup výroby bylo nutné konzultovat s odborníky. Velice nám v tom pomohli zástupci z ateliéru 3+1 architekti a náš dobrý kamarád stavař Ing. Tomáš Průcha, kterým za to velice děkujeme.

Závěr redakce

Stejně jako se říká, že není malých rolí, tak Boží muka Hořenice jsou důkazem toho, že není malých staveb. Pokud se lidé rozhodnou na základě kvalitního návrhu vytvořit svépomocí objekt, který si navíc sami zafinancují a věnují jej krajině a ostatním kolemjdoucím, je to příklad hodný následování. Člověka to naplňuje vědomím, že kříž není ztracen a naděje zůstává.

Fotografie: 1 až 4, 6, 7, 8 – Pavel Plánička,
5 – archiv Statku Hořenice

Redakce děkuje paní Lee Jozífkové za pomoc při přípravě článku.

Ing. arch. Pavel Plánička
3+1 architekti, s. r. o.
planicka@31architekti.cz

Zdeněk Kobza
Státek Hořenice
statekhorenice@centrum.cz

ZDENĚK FRÁNEK ARCHITEKTEM ROKU 2020

Ocenění za mimořádný přínos architektuře v posledních pěti letech – cenu Architekt roku 2020 – získal přední český architekt a pedagog Zdeněk Fránek, představitel organického proudu české architektury, za nímž stojí desítky mimořádných a originálních staveb.

Zdeněk Fránek, bývalý děkan Fakulty umění a architektury Technické univerzity v Liberci (2012 až 2018) vystudoval Fakultu architektury VUT v Brně, poté působil na ÚHA v Blansku a v roce 1989 založil firmu Fránek Architects. V současné době se věnuje projekční, publikační, výstavní a pedagogické činnosti doma i v zahraničí. Habilitoval se v roce 2008 na AVU v Praze a v roce 2011 absolvoval profesorské řízení na VŠUP Praha.

Mezi jeho nejvýznamnější stavby patří zámek ve Velkých Opatovicích (2007), kostel Církve bratrské v Lito-myšli (2010), kostel Církve bratrské v Praze (2010), energetická ústředna No. 6 Ostrava-Vítkovice (2012), CCC – Czech China Contemporary Galerie Peking (2013), rodinný dům v Chorvatsku (2014), výzkumné centrum Liko-Noe a hala Liko-Vo ve Slavkově u Brna (2015 až 2019) a řada dalších.

Odůvodnění poroty:

„Tvorba profesora Zdeňka Fránka čerpá jak z architektonických (české baroko), tak uměleckých (Paul Klee), ale i přírodních zdrojů (botanika), jež představuje do originální, velmi osobité podoby. Patří k nejvýznamnějším představitelům organického proudu české architektury. Jeho stavby se vyznačují sochařskými kvalitami, zároveň, zvláště v posledním desetiletí, odrážejí jeho zájem o ekologii. Citlivě vstupují do daného prostředí, stávají se jeho obohacujícím fenoménem. Jednoduše řečeno, jsou krásné, aniž by se podbížely. Vedle navrhování rodinných domů, muzeí, sakrálních nebo industriálních budov se Zdeněk Fránek věnuje pedagogické činnosti, autorským výstavám, českou architekturu propaguje doma i v zahraničí. Jeho působení je už třicet let všestranné, intenzivní a především inspirativní.“

zdroj: ABF, vypisovatel soutěže Architekt roku

